

A Giudice di pace di Bologna (Olaszország) által 2023. március 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Olasz állam kontra UX

(C-163/23. sz. ügy, Palognali) ⁽¹⁾

(2023/C 189/28)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Giudice di pace di Bologna

Az alapeljárás felei

Felperes: Olasz állam

Alperes: UX

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A jog független nemzeti bíróság előtti hatékony védelmének megakadályozása révén súlyosan sérti-e az uniós jogot a legfelsőbb szintű rendes bíróságok és közigazgatási bíróságok bevezetésben említett ítélkezési gyakorlata, különösen pedig a Suprema Corte di Cassazione (semmitőszék, Olaszország) 2022. május 3-i 13973/2022. sz. végzése – amelyben a határozatlan időre foglalkoztatott hivatásos bíróéval egyenértékű munkavégzési feltételekkel alkalmazott munkavállaló jogállásához kapcsolódó minden jogot megtagad az alapeljárásban eljáró békebíróhoz hasonló, határozott időre alkalmazott tiszteletbeli bírótól –, ha és amennyiben a Bíróság megállapítja, hogy a végső fokon eljáró rendes bíróság említett ítélkezési gyakorlata megsértette az Európai Unió Alapjogi Chartája [...] 31. cikkének (2) bekezdését, a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ [...] 7. cikkét, az [...] 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ mellékletében szereplő, az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról 1999. március 18-án kötött keretmegállapodás 2. és 4. szakaszát – azoknak az Európai Unió Bírósága által a 2020. július 16-i Governo della Repubblica italiana (Az olasz békebírák jogállása) ítéletben (C-658/18, EU:C:2020:572 [...]); a továbbiakban: UX ítélet) és a 2022. április 7-i [PG] ítéletben (C-236/20, EU:C:2022:263 [...]) követett értelmezésében –, valamint a Charta 47. cikkének első és második bekezdését?
- 2) Ellentétes-e a Charta 31. cikkének (2) bekezdésével, a 2003/88/EK irányelv 7. cikkével, az 1999/70/EK irányelv révén átültetett, a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 2. és 4. szakaszával – azoknak az Európai Unió Bírósága által az UX ítéletben és a PG ítéletben követett értelmezésében –, valamint a Charta 47. cikkének első és második bekezdésével a [decreto legislativo] n. 116/2017 (116/2017. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet) legge n. 234/2021 (234/2021. sz. törvény) 1. cikkének 629. bekezdése révén bevezetett 29. cikkének 5. bekezdéséhez hasonló nemzeti szabályozás abban a részében, amelyben a nemzeti rendelkezés értelmében a békebíró az uniós jogból eredő valamennyi követelésről a törvény erejénél fogva, automatikusan lemond, az alapügyben pedig a felperes békebírót nem illeti meg munkabér a szabadság idejére abban az esetben, ha a Ministero della Giustizia (igazságügyi minisztérium, Olaszország) alkalmazásában, az igazságszolgáltatási feladatkört ellátó tisztviselőre vonatkozó díjazási feltételek mellett történő, a meg nem újuló tisztségében a 70. életév betöltéséig tartó állandósítást szolgáló versenyvizsgán való részvétel iránti kérelmet terjeszt elő, valamint ha sikeresen teljesíti a versenyvizsgát?
- 3) Összeegyeztethető-e az Európai Unió Bírósága által az UX ítéletben és a PG ítéletben adott iránymutatásokkal az a döntés, amelyet az eljáró kérdést előterjesztő bíróság kíván meghozni azt követően, hogy sikeresen elvégezte a Bíróság által az említett ítélkezési gyakorlatában a felperes békebíró és a vele egy tekintet alá eső, határozatlan időre foglalkoztatott rendes bíró munkavégzési feltételeinek – a felperes szabadság idejére járó munkabér kifizetésének elmulasztásával okozott károk megtérítéséhez való jogát illetően történő összehasonlításával – kapcsolatban a nemzeti bíróságra bízott összes vizsgálatot, és amelynek értelmében a fizetendő kártérítés meghatározásának paramétereként – a tiszteletbeli bíró és a határozatlan időre foglalkoztatott hivatásos bíró felvételi eljárásai különbözőségének tiszteletben tartása mellett – a HH03 besorolással rendelkező rendes bíró részére biztosított díjazást alkalmazza, azzal, hogy kizárólag ez utóbbi (a rendes bíró) jogosult – a fizetési osztályba és fokozatba a szolgálati idő alapján történő besorolása mellett a magasabb szintű képesítésnek megfelelő fizetési besorolásra és szakmai minősítésre?

- 4) Végezetül, ellentétes-e a Charta 47. cikkével és a Bíróság által az UX ítélet 45–49. pontjában a bíróság függetlenségét illetően megjelölt feltételekkel a 116/2017. sz. [felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet] 21. cikkéhez hasonló olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében a Consiglio superiore della magistratura (legfelsőbb igazságszolgáltatási tanács, Olaszország) teljes körű mérlegelési mozgásterében, a fegyelmi szankciók fokozatos alkalmazásának mellőzésével abban az esetben is felmentheti e kérdést előterjesztő bíróságot a bírói tisztségéből, ha az eljáró nemzeti bíróság az alapügy tényállására alkalmazandó nemzeti szabályozással, valamint a legfelsőbb szintű rendes bíróságok és közigazgatási bíróságok említett ítélkezési gyakorlatával ellentétesen alkalmazni kívánja a Bíróság ítélkezési gyakorlatát az alapügyben?

⁽¹⁾ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

⁽²⁾ HL 2003. L 299, 9. o.

⁽³⁾ Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL 1999. L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás: 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.).

A Szegedi Törvényszék (Magyarország) által 2023. március 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – VOLÁNBUSZ Zrt. kontra Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal

(C-164/23. sz. ügy, VOLÁNBUSZ)

(2023/C 189/29)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Szegedi Törvényszék

Az alapeljárás felei

Felperes: VOLÁNBUSZ Zrt.

Alperes: Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Értelmezhető-e az 561/2006 rendelet ⁽¹⁾ 9. cikkének (3) bekezdésében a „járművezető általános tartózkodási helyeként szolgáló munkáltatói működési központ” fogalma akként, hogy az a járművezető konkrét állomáshelye, azaz a közúti személyszállítást végző vállalkozás azon létesítménye, parkolási helye, egyéb, fordakezdés helyeként meghatározott földrajzi pont, ahonnan kiindulva a járművezető a szolgáltatát rendszeresen ellátja, továbbá ahová annak végeztével visszatér feladatainak szokásos ellátása során anélkül, hogy erre munkáltatója külön utasítaná?
- 2) Annak a kérdésnek a megítélése szempontjából, hogy az 561/2006 rendelet 9. cikkének (3) bekezdése szerinti „járművezető általános tartózkodási helyeként szolgáló munkáltatói működési központról” van-e szó, releváns-e az, hogy ezen a helyen van kiépített létesítmény (pl. szociális helyiség, pihenőhely) vagy nincs?
- 3) Annak a kérdésnek a megítélése szempontjából, hogy az 561/2006 rendelet 9. cikkének (3) bekezdése szerinti, a járművezető általános tartózkodási helyeként szolgáló munkáltatói működési központokról van-e szó, releváns-e az, hogy e konkrét állomáshelyek elhelyezkedése a munkavállalók (járművezetők) számára kedvező, ugyanis azok minden esetben közelebb vannak a munkavállalók (járművezetők) otthonaihoz, mint a vállalkozás cégjogilag bejegyzett telephelyei, illetve fióktelepei, ezért a járművezetőknek kevesebb időt kell utazással tölteniük, mint ha a vállalkozás cégjogilag bejegyzett telephelyein, illetve fióktelepein kezdenék meg, illetve fejeznék be a munkát?